

Tennisvereniging handelt goed in complex speelveld

Een tennisleraar heeft steeds gewerkt op basis van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd met een Stichting Sportservice. Deze stichting leende de tennisleraar uit aan de tennisvereniging. De tennisleraar vindt dat tussen hem en de tennisvereniging een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd is ontstaan. Hij schakelt de rechter in. Belangrijkste vraag is of een uitleenconstructie na een bepaalde tijd automatisch door een arbeidsovereenkomst wordt vervangen.

Feiten

De tennisleraar heeft vanaf 1 april 1996 tennislessen gegeven aan de leden van de tennisvereniging. Ieder zomerseizoen (van 1 april tot en met 31 oktober) heeft de tennisleraar de werkzaamheden verricht op basis van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd met de Stichting Sportservice. De hoeveelheid werkzaamheden varieerde per seizoen. De stichting leende de tennisleraar steeds uit aan de tennisvereniging. Vanaf 1 juli 2003 is de CAO voor sportverenigingen van toepassing. De stichting valt onder deze CAO. In het winterseizoen (van 1 november tot en met 31 maart) verzorgde de tennisleraar tennislessen voor de leden van de vereniging. Dit gebeurde niet op basis van een schriftelijke (arbeids)overeenkomst. Voor de periode van 1 november 2005 tot en met 31 maart 2006 is tussen de tennisleraar en de stichting wel een arbeidsovereenkomst gesloten, en ook een uitzendovereenkomst tussen de stichting en de tennisvereniging. Per 31 oktober 2006 is deze constructie beëindigd. De arbeidsovereenkomst tussen de partijen is ontbonden per 1 mei 2008.

De tennisleraar en de tennisvereniging verschillen van mening of er in de periode van 1 november 2004 tot en met 31 maart 2005 een arbeidsovereenkomst was tussen beide partijen. De tennisleraar wil door de rechtszaak loon krijgen over de periode na 1 november 2006. Hij vindt dat tussen hem en de tennisvereniging een arbeidsovereenkomst is ontstaan voor onbepaalde tijd.

Kantonrechter

De kantonrechter heeft de vorderingen van de tennisleraar afgewezen. De kantonrechter vindt dat tussen de tennisleraar en de tennisvereniging nooit een arbeidsovereenkomst is ontstaan. Hij vindt dit omdat in de periode tot en met 31 oktober 2006 alleen arbeidsovereenkomsten zijn gesloten tussen de stichting en de tennisleraar. De stichting leende de tennisleraar vervolgens steeds uit aan de tennisvereniging. Toen alle contracten afliepen op 31 oktober 2006 is deze relatie ook niet gewijzigd.

Gerechtshof

De tennisleraar gaat in hoger beroep. Hij vindt dat in de periode van 1 april 2004 tot en met 31 oktober 2006 sprake was van vijf aaneengesloten arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd. Volgens hem gold op grond van de wet en de CAO de laatste arbeidsovereenkomst dan voor onbepaalde tijd. Ook stelt hij de werkzaamheden na 31 oktober 2006 te hebben voortgezet op dezelfde manier als voorheen, zonder dat er sprake was van een schriftelijke overeenkomst. Verder geeft de tennisleraar aan dat ook de bedrijfsvereniging en de fiscus vinden dat er een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd heeft bestaan. De tennisleraar heeft vanaf 1 mei 2008 een WW-uitkering gekregen.

Oordeel

Volgens Het Hof is tussen alle partijen duidelijk gekozen voor een uitleenconstructie. Dit is in overeenstemming met de wet en de CAO. De stichting is de formele werkgever (artikel 7:690 Burgerlijk Wetboek) en de tennisvereniging is de derde materiële werkgever. Alle aspecten van het werkgeverschap zoals loonbetaling, uitvoering werknemersverzekeringen, inhouding en afdracht loonbelasting, overleg met vakbonden over arbeidsvoorwaarden, etc. liggen bij de stichting. Het Hof vindt dat er geen arbeidsovereenkomst tussen de tennisleraar en de tennisvereniging is ontstaan.

Het Hof concludeert:

- Dat er geen (arbeids)overeenkomst is gesloten tussen de tennisleraar en de tennisvereniging
- Dat tijdens de looptijd van alle contracten er alleen arbeidsovereenkomst was tussen de tennisleraar en de stichting.
- Dat er geen sprake is van een onafgebroken reeks van vijf contracten, waarbij de tennisvereniging als opvolgend werkgever kan worden beschouwd. De tennisvereniging heeft geen loon betaald aan de leraar en er was geen sprake van een gezagsverhouding. Hierdoor is er geen sprake van een arbeidsovereenkomst in de zin van artikel 7:610 van het Burgerlijk Wetboek.

De eindconclusie van Het Hof is dat de uitleenconstructie nooit is vervangen door een arbeidsovereenkomst. Dat de bedrijfsvereniging en de fiscus een andere mening hebben, maakt dit niet anders.

Juridische analyse

De tennisvereniging heeft in dit complexe speelveld goed gehandeld. Het blijkt dat er in arbeidsrechtelijke en fiscale zin verschillend over dezelfde situatie wordt gedacht. Het is daarom erg belangrijk om vooraf altijd goed juridisch advies in te winnen. En dat alle betrokkenen weten wat de arbeidsrechtelijke en fiscale consequenties zijn van overeenkomsten en contracten.

Informatiebron: Sport Knowhow XL, 27 oktober 2009

Schrijver : Michiel van Dijk